

[Vesterager.]

sig, og faa Oversigt over, hvorledes de Ekspropriationsbestemmelser, vi har, virker paa de forskellige Omraader.

Jeg vil dog gerne straks sige med Hensyn til Bestemmelsen i § 1 om de opdyrkede Jorder, der ligger som Enklaver i uopdyrkede Arealer, at det vel nærmest vil komme til at dreje sig om Klitlandskaber. Efter det Kendskab, jeg har til Klitlandskaber, er det ikke sjældent, at der ligger ret gode Arealer ind imellem Klitpartierne, og jeg synes, man maa have Lov til at bemærke, at det jo ikke er nødvendigt, at Grænsen for en Plantage eller et Skovareal bliver trukket lige efter en Lineal. Det kan faa uhyre stor Betydning for et Landbrug mellem Klitterne, hvis man gaar hen og tager et Stykke Jord fra det; derved kan man komme til at skære det ned, saa det bliver alt for lille og slet ikke egnet til et virkeligt Landbrug. Derfor mener jeg, at man maa gaa meget varsomt frem i saa Henseende og ikke berøve saadanne Landbrug deres Eksistensmulighed, for de har jo i Virkeligheden slet ikke samme Karakter som den Jord, der ellers skal eksproprieres til Beplantning. Vil man endelig have Jorden, maa man næsten hellere købe hele Ejendommen eller løse Spørgsmaalet paa en anden over for Ejeren forsvarlig Maade.

Med Hensyn til § 2 anser jeg det for nødvendigt, at vi i Udvalget taler om, hvorvidt der ikke ogsaa burde udpeges Medlemmer af andre end lige akkurat dem, der er nævnt i Paragraffen.

Om § 3 ønsker jeg at sige, at det forekommer mig, at der mangler en Appelinstans. Naturligvis vil jeg ikke dermed antyde, at de Folk, som kommer til at sidde i Udvalget, ikke skulde have den bedste Vilje, men saaledes som de forskellige Udvalg er foreslaaet sammensat, er der ikke aabnet Mulighed for, at der kan komme Folk med, hverken fra Kommunalbestyrelsen eller fra Amdsraadet eller i det hele taget lokalt kendte Folk. Desuden har de, som skal afgive Jord, ingen Mulighed for at appellere til nogen Instans; Sagen er endeligt afgjort, naar de tre Medlemmer har talt. Jeg tror, der er Grund til at tales ved om, om der ikke kunde tages noget mere Hensyn til dem, der skal være Genstand for Ekspropriationen. Jeg tror i det hele taget, at vore Ekspropriationsbestemmelser let kan komme til at virke noget uensartet, men det kan vi, som sagt, tale om i Udvalget.

Mod § 4 har jeg ikke noget at indvende. Jeg mener, det er nødvendigt, at vi søger at skaffe de arbejdsløse Beskæftigelse, og

jeg haaber, at ogsaa denne Lov vil bidrage til, at baade de unge og de ældre arbejdsløse kan faa Beskæftigelse ved produktivt Arbejde, der virkelig har samfundsmæssig Betydning.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Peder Clausager: Det foreliggende Lovforslags Formaal, Beplantning af Heder og Klitarealer, kan vi give vor Tilslutning. Det betyder ikke nogen hurtig økonomisk Gevinst. Ganske vist opgives det i Bemærkningerne, at de danske Skoves Udbytte ligger højest i Europa. Det er opgivet til 4,9 m³ pr. ha om Aaret. Hvis man vil fordele de godt 2 Millioner m³ Ved, der opnaas aarligt i de danske Skove, paa det beplantede Areal, naar man op til meget nær ved 6 m³ pr. ha, men den store Mængde af dette Ved hentes fra de brede Bøge og fra Skove paa bedre Bund. For de Plantager, der her er Tale om, kommer man slet ikke op paa denne Træmængde. Jeg kan nævne, at Hedeselskabets Plantager de sidste Aar har givet et Udbytte af 1½ m³ pr. ha. Naar der blandt de Plantager, der her skal elskes frem, bliver en Del Klitplantager; kan man ikke engang naa op til det Tal, og jeg venter ikke, at den Træmængde, man her faar frem, vil øve nogen væsentlig Indflydelse paa vor Indførsel, saaledes som Angivelsen i Bemærkningerne vedrørende Træindførselen i de senere Aar kunde antyde. Naar Indførselen af Gavntræ er angivet til 61 Mill. Kr. og for Brænde til 289 000 Kr. for 1939, tror jeg, at den Mængde Træ, vi faar af disse Plantager, bliver grumme ringe i Værdi i Forhold dertil, og her maa man heller ikke glemme, at under almindelige Forhold er det ikke let at afsætte Plantageeffekter.

Derimod er der et andet Omraade, hvor jeg kunde tænke mig, at denne Tilplantning kunde faa større Betydning for Handelsbalancen. Jeg vil her pege paa den Forædling af Plantageprodukter, man har taget op gennem de sidste Aar. Jeg kan nævne Danapin-Produkter, Tjæreolie, Tjærefabrikation, Trækulbrænding og Fabrikation af Fiberplader og Træbetonplader. Det har ikke muliggjort og vil maaske ikke i Fremtiden muliggøre, at Plantageeffekter kan udbringes til højere Værdi, men gennem Forædlingen er der skabt danske Produkter af større Værdi og derigennem en større Valutabesparelse, og jeg har den Tro, at vi her er ved en Begyndelse, og at Aarene, der kommer, vil vise en stigende Betydning af